

skal ikke nødvendigvis være identisk med det, der gælder for danske realkreditinstitutter, men indebære tilnærmelsesvis samme sikkerhed mod likviditets, rente- og valutakursrisici vedrørende udlånsvirksomheden. Endelig skal obligationsindehaverne efter lovgivningen i hjemlandet have tilnærmelsesvis samme separatiststilling i en konkurssituation, som obligationsindehaverne tildeles efter nærværende lovforslag.

Der er i EU's kreditinstitutdirektiv (2000/12/EF) anerkendt, at medlemsstaterne kan fastsætte særlige retsfor skrifter til beskyttelse af samfundsmæssige interesser. Det har derfor været muligt for Danmark at fastsætte særlige vilkår for udstedelse af realkreditobligationer her i landet, også når dette sker som grænseoverskridende virksomhed.

Baggrunden for, at der ikke gælder helt samme regelsæt for de udenlandske kreditinstitutter som for danske realkreditinstitutter, er, at EU's kreditinstitutdirektiv fordrer fri etableringsret for kreditinstitutter og fri udveksling af kreditinstitutters tjenesteydelser. For reelt at muliggøre grænseoverskridende virksomhed er det nødvendigt, at visse af de krav, som stilles til danske realkreditinstitutter, ikke stilles til udenlandske kreditinstitutter.

Forslagets *stk. 2, nr. 1, 2. pkt.*, skal hindre realkreditinstitutter med tilladelse her i landet i at udnytte de mere lempelige regler mht. virksomhedsområde, som gælder for udenlandske realkreditinstitutter, der vil udstede realkreditobligationer her i landet. Af samme årsag er det i *stk. 2, nr. 2, 2. pkt.*, bestemt, at §§ 20-21 om obligationsudstedelse og balanceprincip fuldt ud finder anvendelse for udenlandske kreditinstitutter, der er koncernforbundne med danske realkreditinstitutter. Som nævnt under bemærkningerne til § 1 skal koncernbegrebet forstås i overensstemmelse med koncerndefinitionen i det fremsatte forslag til lov om finansiel virksomhed.

Til § 19

Forslagets § 19 viderefører de eksisterende krav til realkreditobligationer i realkreditlovens § 1, stk. 5. Realkreditobligationer kan herefter være omsættelige masse gældsbreve, dvs. fysiske værdipapirer, der er ihændehaverpapirer, eller fondsaktiver. Obligationerne skal være optaget til offentlig notering på en fondsbørs.

Til § 20

Med forslagens *stk. 1* fastlægges princippet om, at realkreditinstitutters finansiering skal ske ved udstedelse af obligationer og andre værdipapirer, og at midler fremkommet fra denne finansiering alene må anvendes

til udlån mod pant i fast ejendom. Det foreslåede *stk. 2* hjemler, at der fastsættes regler om fravigelse af princippet i stk. 1. Den tilsvarende hjemmel i realkreditloven er anvendt til at fastsætte placeringsregler for blokemissioner, udstedelse af realkreditobligationer og andre værdipapirer i forbindelse med indgåelse af kursaftaler og ved paristraksindfrielse. Endvidere er der fastsat regler om, at midler fremkommet ved indfrielse af eksisterende udlån midlertidigt kan anbringes i sikre og likvide værdipapirer i samme valuta og med tilnærmelsesvis samme betalingsrække, som de obligationer, der har finansieret det indfriede udlån. Formålet er bl.a. at give instituttet og dets låntagere mulighed for at blive indfriet med andre end de bagvedliggende obligationer, idet det i praksis i visse tilfælde har vist sig umuligt at opkøbe disse. Derudover har formålet været at tage hensyn til førtidige indfrielse foranlediget af tab på udlånsvirksomheden og i forbindelse med finansieringen af lån i danske kroner ved euroobligationer. Bestemmelsens *stk. 1 og 2* viderefører realkreditlovens § 48.

I det foreslåede *stk. 3* er indsat en ny hjemmel til Finansstilsynet til at give tilladelse til såkaldt fælles funding inden for koncerner. Denne form for fælles funding har hidtil været mulig, uden der dog har været fastsat nærmere regler herom. Det er en forudsætning for tilladelse til fælles funding efter bestemmelsen, at obligationsindehaverne opnår tilnærmelsesvis samme sikkerhed, som den sikkerhed, de ville have opnået, hvis udlånet kun var foretaget i det udstedende institut. Der vil ikke være mulighed for at tillade fælles funding mellem ikke-koncernforbundne realkreditinstitutter. Koncernbegrebet skal forstås i overensstemmelse med definitionen herpå i det samtidig med dette lovforslag fremsatte forslag til lov om finansiel virksomhed.

Til § 21

Den foreslåede § 21, som svarer til § 49 i den gældende realkreditlov, fastlægger det såkaldte balanceprincip, der har til formål at begrænse den markedsrisiko, som realkreditinstitutter kan påtage sig. Princippet sikrer balance mellem på den ene side de indbetalinger, realkreditinstitutterne modtager fra pantebreve og finansielle instrumenter, og på den anden side de udbetalinger, der sker til ejerne af de udstedte realkreditobligationer og andre værdipapirer. Denne likviditetsstyring begrænser endvidere realkreditinstitutternes potentielle tab i forbindelse med ændringer i renteniveauet eller forholdet mellem de korte og lange renter (rentestrukturen).